

לזכות נשמת רבנו
רבי יצחק אבוחצירא זצוק"ל

גיליון 888

העלון התורני השבועי

מלאך התורה

יז סיון התשפ"ה

20.6.2025

פרשת שלח לד הפטרה : וישלח יהושע

לרפואת אבי היקר מאיר בן מסעודה

לב הפרשה

העלון מוקדש לרפואת ידידנו היקר אילן בן מזל שזכות זיכוי הרבים תעמוד לו, שיזכה לבריאות איתנה ולבשורות טובות.

שבת מברכין את חודש תמוז שיחול בימים חמישי שישי

פרשת שלח היא הפרשה הרביעית בספר במדבר.

בהסכמת האלוקים בוחר משה שנים עשר נציגים – נציג מכל שבט – שמוע בן זפור, שפט בן חורי, **כלב בן יפונה**, גאל בן יוסף, **יהושע בן נון**, פלטי בן רפוא, גדיאל בן סודי, גדי בן סוסי, עמיאל בן גמלי, סתור בן מיכאל, נחבי בן ופסי, גאואל בן מכי. שילכו וירגלו את הארץ כהכנה לכיבוש הקרב ובא. הוא מצוה אותם לבדוק את הארץ ואת היושבים בה. "בידקו את מערכות ההגנה של ארץ כנען וכן את טיב האדמה; הביאו עמכם מפרי הארץ כשתשובו" הוא אומר להם. אחד משנים-עשר הנציגים הוא תלמידו הנאמן של משה, **יהושע בן נון**. לפני היציאה לדרך מוסיף משה את האות יו"ד לשמו ומכאן ואילך הוא נקרא: **יהושע**. לאחר סיור בן ארבעים יום במהלכו קוטפים המרגלים מפרות הענק הגדלים בארץ (אשכול ענבים, תאנה ורימון) שבים המרגלים אל מחנה ישראל ובפיהם בשורות רעות: "אומנם הארץ פוריה טובים" הם אומרים, "אך לא נוכל לכבוש אותה! יושבי הארץ הם גיבורים וענקים היושבים בערים בצורות היטב."

אחד מן המרגלים בשם **כלב בן יפונה** מוחה בחבריו למסע: "עלה נעלה ונירש את הארץ" הוא קרא, אך שאר המרגלים ממשיכים להתסיס את העם כי תהיה זו טעות לנסות ולכבוש את ארץ כנען. העם נותן את קולו בבכי ומתלונן על משה ואהרן "הלואי והיינו מתים בארץ מצרים או במדבר! מדוע רוצה האלוקים להביא אותנו אל ארץ כנען, שם נמות במלחמה? הבה נשוב למצרים." **כלב בן יפונה** ו**יהושע בן נון**, שני המרגלים היחידים שנותרו נאמנים לתוכנית האלוהית, קורעים את בגדיהם בצער. "הארץ אשר עברנו בה לתור אותה טובה הארץ מאוד מאוד" הם קוראים. "זו ארץ זבת חלב ודבש. אנא אל תמרדו בבורא העולם". אבל דבריהם נופלים על אוזניים אטומות. העם הכועס מבקש לרגום אותם באבנים.

בעוד בני-ישראל מתקבצים סביב לאוהל מועד מתגלה האלוקים אל משה רבינו. הוא מבקש להעניש את העם ולהרוג אותו במגיפה, אך משה טוען בפניו כי לו האלוקים יעשה זאת, חלילה, יאמרו אומות העולם כי הוא לא יכל לקיים את הבטחתו ולהכניס אותם אל ארץ ישראל. הוא מוסיף ומתחנן לבורא העולם: "סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך, וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה". וה' משיב: "סלחתי כדברך". עם זאת, כעונש על כך שבני-ישראל מאסו בארץ המובטחת הם לא יזכו להיכנס אליה אלא ימותו במדבר. רק בניהם יזכו לראות את אדמת הארץ. במשך ארבעים שנה – כנגד מסע המרגלים שארך ארבעים יום, שנה לכל יום – יהיה עליהם לנדוד במדבר. רק **כלב בן יפונה** ו**יהושע בן נון** שלא הוציאו את דיבת הארץ יזכו להיכנס לארץ. כעונש על מעשיהם עשרת המרגלים מתים במגיפה.

כשבני ישראל שומעים כי יהיה עליהם להישאר במדבר במשך ארבעים שנה הם מתאבלים ומתחרטים על מעשיהם. "אנו מוכנים לעלות מיד אל הארץ" הם אומרים ומבקשים לצאת מיד לכבוש אותה. משה מנסה להניא אותם מתוכניהם: "אלוקים לא עמכם, מדוע תעלו ללא ברכתו של האלוקים?" הם לא מאזינים לדבריו ומעפילים לכיוון ארץ ישראל, אך דבריו של משה מתקיימים והעמלקי והכנעני נלחמים בהם ומביסים אותם. בעיצומה של השבת השניה לאחר מתן-תורה מוצאים בני-ישראל אדם מקושש עצים. הם יודעים כי הוא עובר על ציווי האלוקים אך הם לא יודעים מה עונשו. האלוקים קובע כי עונשו בסקילה וכך אכן נעשה.

"דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם: ועשו להם ציצית". בורא העולם מצווה על בני-ישראל כי בכל בגד בעל ארבע כנפות יש להטיל ציצית – חוטים שזורים וכן חוט אחד של תכלת. הציצית תזכיר להם לשמור את מצוות האלוקים ולא להתפתות אחר ראייה אסורה או אחר רגשות לא טהורים.

"התנערי מעפר קומי לבשי בגדי תפארתך עמי על יד בן ישי בית הלחמי"

**לזיווג הגון ולהצלחה לעידו בן אביבה למשפחת חיים
להצלחת דוד בן זהבה מרציאנו וכל משפחתו**

זמני השבת

19:32	כניסת שבת
20:23	צאת שבת
21:19	רבנו תם

לעילוי נשמת

מזל בת אסתר הדר
אשר ויעקב בן מסעודה אבוגזלו
יהודית בת טרז אלבחרי
יצחק שלום בן רחל גוזלן
יצחק זאדא בן אסתר

העלון מוקדש

להצלחה ולזיווג הגון נטלי תהילה בת אירית.
להצלחת אלון דוד למשפחת גוזלן
לרפואת שמחה בת חנה.

תעשה מה שאתה יכול - סיפור הרב ראובן קרלנשטיין זצ"ל מספר מה ששמע מהרב שלמה לורינץ ז"ל: לאחר קום המדינה, הגיעו עולם חדשים מארצות המזרח, ולא היתה אפשרות כספית להחזיקם במוסדות החינוך של החרדים לדבר ה', המצב הכספי היה אז קשה מאוד, והמדינה ניצלה זאת ושילבה את ילדי העולים בכח ובכפיה במוסדות החילוניים כדי להעבירם על דתם רחמנא ליצלן. באתי ל"חזון איש", סיפר הרב לורינץ, ושאלתיו מה אנחנו עושים? מגיעים מאות ילדי עולים, וגם אם יתנו לנו להכניסם למוסדות שלנו, אין מקום ואפשרות לאכלס כזו כמות של ילדים במוסדות שלנו, מה עושים? ענה לי החזון איש במשפט יסודי אחד 'תעשה מה שאתה יכול'! לא מבקשים ממך להציל מאה ילדים ולא מאתיים, גם לא עשרים. עשרה ילדים אתה יכול להציל? ילד אחד אתה יכול להציל? תעשה זאת!!! עשה מה שביכולתך, זה מה שדורשים ממך, ואז תגיע אליך סיעתא דשמיא גדולה להצילי בשאר הדברים... להמחיש זאת, מסופר על עיר אחת באירופה שעשו תחרות על טיפוס במגדל גבוה, למגדל היה בכל קומה חלון לעבר הרחוב, ושם עמדו רבים והמתינו לראות כיצד תגמר התחרות הגדולה. בהינתן האות, והרצים יצאו למסע הטיפוס במדרגות המגדל הגבוה בן חמישים הקומות, וכך בקומה עשירית הציץ אחד הרצים וסימן שסיים ואינו יכול עוד, וכך כל קומה סימן עוד אחד ששכל מהמשך המרוץ, ואז בקומה העשרים וחמש הציץ לקהל אחד הרצים ועשה בידו סימן של נצחון, לתמיהת הצופים שהרי יש לו עוד עשרים וחמש קומות לטפס, הוא צועק להם, שבקומה העשרים וחמש יש מעלית שמי שמגיע מכאן הוא כבר עולה במעלית. מסר עצום וחזק מאד, אנחנו צריכים לעשות רצון ה' במה שביכולתנו לעשות, ואם נעשה ככל שביכולתנו, אז כבר הקב"ה יזמן לנו את המעלית שממש היא תגביה אותנו לגבהי מרומים. וישמע החכם ויוסיף לקח.

"שלח לך אנשים ויתורו..."

בריש הפרשה מצווה הקב"ה את משה לשלוח מרגלים, שיתורו את א"י, כידוע תורתנו היא תורת אמת וגם תורה נצחית, כלומר היא רלוונטית גם לימינו. אנחנו צריכים אנו לבאר כיצד ציווי זה רלוונטי לימינו? מסופר על היהודי הקדוש מפשיסחה, שחלה במחלה קשה ובא בנו אצל רבו "החוזר מלובלין" לבקש שיתפלל עליו. אמר לו החוזר מלובלין, שלפעמים בשמיים רואים שאדם מסוים סיים את שליחותו בעולם הזה, (כידוע כל אדם מגיע בכדי לבצע שליחות מסוימת). ובכל זאת רוצים לזכות אותו בעוד כמה שנים בעולם הזה, בהן יוכל לצבור מצוות וזכויות לעולם הבא. כיצד? מאפשרים לו לבצע את הציווי "שלח לך אנשים ויתורו" שולחים לו אנשים שיסתופפו בצילו, ואותם הוא ידריך איך לתור את הדרך הישרה בה ילכו, ובכך בעצם לאדם יש תפקיד חדש בעולם, והוא יכול "להישאר". וכן היה: תיכף נתפא "היהודי", וחזר לבריאותו ומיד התחילו נוהרים אליו המונים מישראל, ונעשה הוא רבן של ישראל. כמו שרשום בפרקי אבות: "איזו היא דרך ישרה שיבור לו האדם?" מה היא אותה דרך על פיה יש להדריך את האובדים? "כל שהיא תפארת לעושיה, ותפארת לו מן האדם" אנו לא מבינים חשבונות שמיים. תפארת היא לנו לקרב את אחינו היהודים תחת כנפי השכינה, ותפארת להם להתקרב, והכל בתנאי שכאשר "שולחים" לנו "מהשמיים את האנשים, נדע להכיר בדבר "ולנצל" את ההזדמנות מי יודע? אולי זו זכותנו להישאר כאן בעולם הזה.

שזכות הדברי תורה יעמדו להצלחת חילנו היקרים והאמיצים.

הלכה

מפי הרב נתנאל בן הירוש

מי ששומע קול אזהרה בשעה שהוא עומד בתפילה, והוא אינו נמצא במרחב מוגן, הרי הוא צריך להפסיק בתפילה ולהכנס לאלתר למרחב מוגן ועליו לעשות זאת מבלי להוציא מילה מפיו. ואם יש צורך לדבר, כגון שהוא צריך לעורר את בני משפחתו להכנס למרחב מוגן, רשאי גם לדבר לצורך זה. ומעתה עלינו לבאר את הדין, במי שפסק באמצע התפילה מחמת סיבה כזו, ונכנס למרחב מוגן, האם הוא רשאי להמשיך בסדר התפילה כרגיל או שחייב לחזור לראש התפילה. והנה דין זה נתבאר בשלחן ערוך (ס' קד, ובהגה ס' סה), שכל הפוסק בתפילה מחמת סיבה כעין זו, אם היה הפוסק יותר משיעור הזמן שהוא מתפלל את כל התפילה (שנקרא שיעור "כדי לגמור את כולה"), אז צריך לחזור לראש התפילה, כאילו לא התפלל בכלל. ולכן יש להשתדל מאד שלא להאריך בהפסקה באמצע התפילה, אלא להתארגן בזריזות גדולה להמשיך התפילה במרחב מוגן. ואם היה הפוסק בתפילה רק לזמן קצר, באופן שלא היה ראוי לסיים את כל התפילה בזמן זה, וכגון אדם שהוא מתפלל בדרך כלל תפילת העמידה במשך שבע דקות, ולא היה הפוסק בתפילה יותר משיעור שבע דקות, אז הדין הוא שאינו צריך לחזור לתחילת התפילה, אלא ממשיך להתפלל מתחילת הברכה שפסק בה. ולמשל אם הפסיק את התפילה באמצע ברכת "על הצדיקים" כשעמד במילים "ועל גרי הצדק", אז הדין הוא שימשיך מתחילת הברכה, "על הצדיקים ועל החסידים" וכו'. ושלשת הברכות הראשונות שבתפילה נדונות לענין זה כברכה אחת. וכן שלשת הברכות האחרונות של התפילה נדונות כברכה אחת. לכן, אם היה הפוסק באמצע אחת משלשת הברכות הראשונות של התפילה, או באחת משלשת הברכות האחרונות, חוזר לתחילת הברכה הראשונה, כלומר, אם היה הפוסק בתפילה באמצע הברכות "מגן אברהם", "אתה גבור", "האל הקדוש", חוזר תמיד לתחילת התפילה. ואם היה הדבר באמצע הברכות "רצה", "מודים", "שים שלום", אז תמיד חוזר ל"רצה". **ולסיכום:** מי ששמע קול אזהרה באמצע תפילת העמידה, חייב להפסיק בתפילה, ויכנס למרחב מוגן. ואם יכול לעשות כן בלי לדבר, יזהר שלא לדבר, ואם יש צורך בדיבור, רשאי לדבר. ולאחר מכן, אם משך הזמן של הפסק התפילה היה לא יותר ממשך הזמן שהוא רגיל תמיד להתפלל את כל תפילת העמידה (כשש דקות אצל אדם ממוצע), יחזור לראש הברכה שהפסיק בה. ואם היה הפוסק באחת משלשת הברכות הראשונות, חוזר לראש התפילה. ואם היה הפוסק בשלשת הברכות האחרונות, חוזר לברכת רצה. ואם היה שיעור הזמן ארוך יותר משיעור הזמן שהוא רגיל להתפלל את כל התפילה, חוזר לראש התפילה. וה' יתברך יבשרנו בנצחוננו, ויבושו אויבינו ויכלמו, חרבם תבא בלבם וקשתותם תשברנה, ובא לציון גואל במהרה בימינו. אמן.

מלתא רבירחותא

להגיד "אני ואשתי החלטנו" זה כמו לאותת ימינה שיש לך רק ימינה.....

שם חדש למבצע באיראן "גזל שינה"

נראה לי הכפתור לשיגור טילים מאיראן נמצא מתחת לכרית שלי. כל פעם שאני בא לישון התראה..

הזוי אבל אנחנו גרים במדינה שאנחנו יודעים טוב יותר מתי יגיע הטיל מאשר האוטובוס